

A. Powšchitkowny džěl.

I. Mańsche kherlusche.

1.

Božo Knježe toho swěta, o ty swjata Trojica! Kiž to dasch, zo wschitke lěta dženi so z nocu pscheměnja: twoja ruka zjewi so, a w tym swěcže zdžerži wscho.

2. Ja czi z wutrobu džať dawam, zo mje tu nóc zdžeržať sy; zo ja za sy czerstwy stawam, a sym z nuzy wjedženy; zo cžert ze wschej lesnosću njeje móc měł nade mnu.

3. Njech wschať tež nóc mojoj' hrěcha tu z tej nocu zahinje. Jězu! budž ty moja tsěcha, w twojich ranach pschifryj mje, we kotrychž ja z měrom sym, zwarnowany psched wschěm zlym.

4. Daj, zo w času toho ranja džensa swěrnje postanu z duchownoho zloho spanja, a so staram za duschu; zo, hdyž sudny dženi b'dže pschińcž, njetrijebať so postróžicž.

5. Knježe, ty chcyť džensa wodžicž mje po twojej pschikazni, zo bych ja móhł stajnje khodžicž w twojej swjatej bojosći. Ty sam moja pomoc sy, pschi tebi sym skhowany.

6. Moju duschu, moje cžěko, moju mysl a wutrobu, moju prócu a wschě džěko tebi nětko porucžu. Knježe Božo, ty sy mój, wzmi mje horje, ja sym twój.

7. Njech twój jandžel wobarnuje mje psched cžerta lesnosću, kotryž jako zly lawruje; njech mje wozmje na kedybu, tať zo by mje jónu njesť k wotpocžinkej do njebjes.

2.

Jězuso, skódko zbóžniko! ja k tebi rano wołam so; džens dyrbi twoje mjeno bycž mój přeni hlós a kóždy krocž. Kyrie eleison.

2. Tu cyku nóc je wocžował mój duch, a tebje